

[Villumsen.]

40 Kr. og 25 Kr., samt de personlige Tillægs Forhøjelse fra 7½ til 10 pCt., søger at imødekomme disse Ønsker og Krav. Kommunerne har de fleste Steder i den forløbne Periode været i Stand til at udrede et ekstra Tillæg til Rentenyderne pr. 1. December i Fjor i Henhold til den i November vedtagne Lov, pr. 1. Januar et lille Tillæg af de Midler, som er til Raadighed i Form af personligt Tillæg, og den 1. Februar for nogle Kommuners Vedkommende en sidste lille Del af det Beløb, der blev stillet til Raadighed i Henhold til Novemberloven, og den sidste Del af det Beløb, der er til Raadighed til personlige Tillæg. Nu er det helt givet, at Kommunernes Ressourcer er opbrugt, og det foreslaaede Tillæg vil derfor være særdeles velkomment og paakrævet. Mit Parti haaber derfor, at dette Lovforslag maa faa en let og hurtig Gang gennem Rigsdagen.

Søren P. Larsen: Det foreliggende Lovforslag tilsigter at yde en rimelig Hjælp til de daarligt stillede Alders- og Invaliderrentenydere. I det sagkyndige Udvalg under Socialministeriet har jeg tiltraadt Forslaget, som jeg hermed har den Ære at anbefale. Jeg skal dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at mit Parti hellere havde set, om Staten havde taget en større Part af Udgifterne, end Tilfældet er. Kommunerne som saadanne er fuldkommen sagsløse i den Tilstand, der er opstaaet, og det havde været ønskeligt og vilde have vakt ubetinget Glæde i Kommunerne, om den højtærede Socialministers Indflydelse over for Finansministeren havde været af den Beskaffenhed, at Staten havde kunnet bære største Delen af de Udgifter, her er Tale om under ekstraordinære Forhold. Men der er intet Haab om, at Ministeren kan trænge igennem paa dette Omraade, og da Beløbene ikke er overvældende store, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Victor Larsen: Det foreliggende Lovforslag er en Videreførelse af Lov Nr. 399 af 18. November 1939, hvorefter der tillagdes Alders- og Invaliderrentenydere et midlertidigt Tillæg paa henholdsvis 25 Kr. for enlige Rentenydere og 40 Kr. for Ægtepar, der begge har Ret til at oppebære Rente.

Begrundelsen for dette Lovforslag er ikke svær at faa Øje paa. Medens Pristallet, da Loven af 18. November 1939 blev gennemført, var steget fra 184 til 190, har Stigningen i Januar for Pristallets Vedkommende

været fra 190 til 203, og der er ingen, der er i Tvivl om, at hvis man skulde udarbejde et Pristal paa Grundlag af Priserne i Dag, vilde man have en ny og betydelig højere Stigning. Begrundelsen for Lovforslaget er altsaa i den allerbedste Orden. Hertil kan endda tilføjes, at den akutte, meget vanskelige Brændselsituation gør Stillingen meget svær for den Kategori Medmennesker, her er Tale om.

Vi kan derfor ganske paa Linie med vor Stilling til den foregaaende Lov i allerhøjeste Grad anbefale, at man yder de Tillæg, der her er Tale om, paa 12 og 18 Kr.

Jeg har dog en eneste Bemærkning at gøre, en Bemærkning, der imidlertid ikke i mindste Maade tilsigter at sinke Lovforslagets Gang gennem det høje Ting, men jeg kunde ønske i Tilslutning til den Henstilling, mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Fibiger, rettede til Regeringen om en samlet Plan, at sige, at jeg vilde finde det rimeligt at henstille, at man ogsaa tager Spørgsmaalet om Kommunernes Økonomi med i Overvejelserne paa dette Omraade, saaledes at der udarbejdes en samlet Plan for den hele Økonomi i dette Land.

Med disse Bemærkninger skal jeg for mit Partis Vedkommende anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Jensen (Gørding): Det foreliggende Lovforslag er kun en naturlig Følge af den stedfundne Stigning af Prisniveauet, og der er vel næppe i denne Sal nogen, der ikke har en dyb Forstaelse af, at de gamle er dem, som Samfundet først maa hjælpe i denne strenge Tid. Baade Levnedsmidlernes store Prisstigning, men endnu mere Brændselets ferdobbelte Prisforhøjelse nødvendig, hvis ikke de gamle skal sulte og fryse, en klækkelig Forhøjelse af den i Virkeligheden ikke store Aldersrente, og jeg skal derfor paa min Gruppens Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Jens Thomsen: Jeg kan paa min Gruppens Vegne tilsige Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget. Jeg paaskønner, at Tilskuddet ogsaa denne Gang gives med samme Beløb i Landkommunerne som i Bykommunerne. Vi har fra vor Side altid krævet, at Statens Tilskud skulde være af samme Størrelse uden Hensyn til, om Rentenyderne bor i København eller de bor i en afsides beliggende Landkommune. Jeg haaber, at det foreliggende Forslag maa faa Konsekvenser for Fremtidens Lovgivning